

ההיון העולים ע"כ קד"ס וכו' נראה מזה דכ"מ כחבב רבנו
הכונות דכונות דיהיב ז"ל לנוק' היא שם ב"ן אין הדברים
כפשוטם שם ב"ן ממש כמות שהוא אלא ר"ל רבוע פשוט ומלא
דכ"ן העולים ר"ו וכו' מחייב מה שכתבתי בקונטרסי ש"ש
ח"ב שלי"ה פ"ג אות כ"א דלא מלנו בשום מקום שנוח לה שם
ב"ן יע"ש ועיין שם מה שהארכתי בענין הכלי זה קחינו משם
עוד בענין הכלי הנעשה לה בכל יום חמיד עיין מה שכתבתי
לעיל דרוש ג' אות כ"א יע"ש : (ב"ש) ואמרנו בהם ב'
כונות הכל' ע"כ לעיל במלת ה' אלהינו ה' :

יז שם ברוך שם כבוד שהם ג"כ חב"ד כנז' פ' ואחחנן אלא
שהם בחי' ג' מוחין דז"א טלמו וכו' (ש' רוס"ק יחוד י"ט
ד' ו') ש' המלות ש' ואחחנן ד"ה עוד דע טעם וכו' יע"ש .
ועיין בסדור להרב ש"ס זלה"ה ז"ל ברוך יכוין להמשיך מחח"ן
של הר"ו התחתון שכתח"ן דחב"ד דז"א לחח"ן דחב"ד דנוק'
שם להמשיך מבג"ה של הר"ו התחתון שבבג"ה דחב"ד דז"א
לבג"ה דחב"ד דנוק' . כבוד יכוין להמשיך מדת"י של הר"ו
התחתון שבדת"י דחב"ד דז"א לדת"י דחב"ד דנוק' עכ"ל ונראה'
דכתח"י עתן לה הארה ואח"כ עלמות הר"ו התחתון יסוד ביסוד
והוא תחי' הסעוררות ואח"כ זוג ועיין לקמן בסמוך :
חי שם חבל בזוג דעיבור והולדה הנעשה אחר הפלי שחריה
(בני"א) אז לריך מסירת נפשנו למיתה בסוד נפילה אפיים
כמבז' במקומו ע"כ לעיל דרו' ה' דל"א יע"ש ושם שחר הליונין :
יח שם חכוין להעלות אותם העיפות של הנשמות שהולאת
בשז"ל וכו' לעיל דרוש ז' באורך :

כ שם וחקוין תחי' להמית גופין דלהון ע"י הר"ו העליון
והתחתון וכו' גי' חרב וכו' לעיל דרוש ז' ושם שחר הליונין
ש' המלות פ' נח ש' הלקוטים דקמ"ו ע"ד :

כא שם וזו חכוין להעלות עם נפשך בסוד מ"ן אותם
הנלוות בחוך מ' סחומה וכו' כ"כ תורת חכם ד' קכ"ו
ע"כ סוף הדבור המתחיל כתב מו"ה וכו' ז"ל נראה שצריך
להעלותם תחי' אל ז"א ואח"כ ה"א יתן אותם למל' כדי יהיו
בסוד זכר ונוק' כמ"ס ביחוד יושב בסתר בחיבת אל"ף לא יגש
עכ"ל והוא בש' רוח הקדש יחוד כ"ז דכ"ב ע"כ והוא חיקון
למוציא שז"ל יע"ש (עיין בס' פעה"ח פ"ז דק"ש שט"ה) ואם ראוך
לדעת אחיה נוק' היא זאת עיין מ"ס לעיל דרוש ו' אות א'
והיא נוק' הכולל' דכ"ד שעות יע"ש כ"ס הקד' המעביר ד"י)
לקמן דרוש ו' אות ה' ועיין שם שכתבתי שהיא רחל וז"ל רחל
הכולל דכ"ד שעות :

כב חבל הכונה זו חכוין אותה כאשר תגמור כל הק"ש כי
אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה ע"כ כנז' לעיל דרוש ה'
עד חמרת יושב בסתר עליון יע"ש ונראה דבניינס הוא במיל'
ישול מלך אלף ורצבה ממויך ונעשים עלה נבל בוסר כנז' בש'
רוח הקדש יחוד כ"ז והוא לחיקון עון למוציא שז"ל יע"ש דכ"ב
סע"ב ועיין בסדור להרב ש"ס זלה"ה ועיין לעיל סוף דרוש ז' :
כג שם וכבר נת"ל בפסוק ישול מלך אלף וכו' לעיל סוף
דרוש ז' ועיין בזה הקודם :

כד שם בהגיעך לפסו' הגז"ל חכוין בטונה הגז"ל להמית
אותם גופות המזיקין כנז"ל לעיל דרוש ז' שם באורך :

כה שם ועיין בסדר תפלת השחר כפ' ואהבת ושם המלוא
כוונה א' וכו' לבוין אותם עתה בזה הק"ש שעה ע"י"ש
דרוש ח' ד"ה ועוד מאד וכו' והם חמשה פעמים שם ב"ן יע"ש :
דרוש ט' פעה"ח ש' ק"ש שעה פ"א ופ"ב לעיל דרוש ה'
עוד לעיל דרוש ח' דק"ש דיוצר פעה"ח ק"ש
דיוצר פכ"ה כ"ס בשאלות לחכמי המערב אות ה"ן חו"ה דק"ג
ע"כ לקמן אות ו' :

כז שם ונתתי עשב ע"כ ש' ע"כ פי' ע"כ בש' שהוא תג"ת ג'
קוי הסי"ן כטדע בע"ה שלי"ה פ"ג אח"כ רחיתי והוא לעיל
סוף דרוש ה' דק"ש דיוצר יע"ש :

כח שם ו' חיבות כמנין אדמה וסימנס על האדמה ע"כ פי'
דכנה טדע מ"ש בע"ה שכ"ז פ"ב דכל נה"י נקראים בשם
נוק' בסוד והנה ג' עדרי ל"ן רוצים עליה יע"ש א"כ למעלה
מן הנה"י הוא בחי' הבטן ו' שפרי בינה לזה אחר על האדמה
שם

ח שם להמשיך את ז"ק שבאימא מחסד עד המל' אל הנוק'
ע"י ז"א עלמו ע"כ וכן כתב בס' פעה"ח בק"ש שעה פ"ו
אך לעיל דרוש ו' ובע"ה שכ"ט פ"ב ובע"ה רוס"ק ד"ן יחוד י"ט
וכן בסדור לא כתוב ע"י ז"א רק ע"י אימא וז"ע להבין שינוייהם
ועוד דשם כתב מבז' וז"ק הוא ע' וכאן כתב באופן אחר מו"ק
דוקא הוא ע' וכונה זאת לא נכתב' בסדור :

ח שם נמלא כי ישראל נחקן ועלה במחשבה שהיא חמ"א ונה
המל' קבלה חייה חיקון ועלתה בזינה ואז ב' מעוררים
אחתם לזוג דברי רבינו ז"ל חדא דאין כאן מקום עליהם של
זו"ן למ"ן במילת שמע ישראל לעורר את אור"א לזוג אלא במילת
אחד כנז' לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ועוד דכאן נרא' דעולים
שניהם ז"א באב"ה ונוק' בא"י וכן כתב בע"ה שכ"ט פ"ג אך
לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר וכן לק' בסמוך ודרוש ט' כ' דשניהם
זו"ן עולים לאימ' למ"ן ולא ז"א באב"ה ונוק' בא"י ועיין בע"ה
שם בזה ג' מ"ס בזה דרך אפשר דמ"ס שניהם באימ' ר"ל
ישאו"ת ונקראים שניהם אימא כטדע ועיין בס' חו"ה דק"ד
ע"ה ועל מ"ס שניהם מעוררים אותם לזוג את אור"א נראה
דרבינו מדבר על מה שעתיד להיות במילת אחד דשם הוא
הסחטוררות ודוק זה אפשר ועיין לק' : (ב"ש) חבל ז"א חיו
לריך לקבל שפע רק מחו"ג שבחמ"ו פי' מיש"ם ועיין
בסדור להרב ש"ס זלה"ה ועיין לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ה
ישראל וכו' ושם בזה כ"ג מ"ס :

י שם וכבר ביארנו כי המשכה השפע הזה נמשך מדע' העליון
דעתיק דלחגניז בין גולגולתא ומוחא דל"א וכו' נח' כ"מ
ש' מאמרי רשב"י באדרת נבא דל"ו ע"ד ופ' בראשית ד"ז ע"ה
ד' דס"ג ש' רוס"ק יחוד י"ט ע"ה שט"ל פי' פעה"ח דרושי הלי'
פ"ו ודע דטיפה זאת נמשכת מבחי' גבורות דדעת דעתיק
והוא בחי' נר"ן של הולך כנז' בע"ה שם ופ"א כלל י"ז אך
טיפה הסורטע להוליד שהוא בחי' חיה של הולך ביום במילת
אחד ונמשכת מבחי' חסדים דדעת דעתיק כנז' בסדור ועיין
בקונטרסי פחה עינים במילת ה' אלהינו ה' בק"ש דיוצר מ"ס
יע"ש ועד"ז דברכה שים שלום נמשך מחסדי' דדעת דע"י ועיין
לעיל דרוש ח' דויעבור יע"ש :

יא שם בסוד חוירא דתיב על קרומא דחוריא ומוח' כמבוא'
אלטיו באדר"ו ע"כ ש' מאמרי רשב"י באדר"ו מבז"ם ש"ה
ד' ע"ה שט"ל פי' ובכ"מ :

יב שם ונמנה שהכוין ב' כונות יחד א' הוא כי ה' אלהינו
ה' ה"ס הכנה והזמנה אל אור"א ודעה להזדווג כול' שנית
ג' חויר"ת כנז' העולים ר"ו וכו' עיין מ"ס בזה לעיל דרוש ה'
אות ג' דלריך כאן לבוין ב' כונות יחד זה אחר זה ב' ע"כ
וקס"א והם ממוחא סתמאה דל"א והם מוחין דיניקא דל"א
וישאו"ת ועוד ג' ע"כ גי' ר"ו הנז' והם ללורך כלי ורוחא
דאימא יע"ש ש' רוח הקדש ד"ן יחוד י"ט ועיין שם להרב
יוסף וטעמו ומוקו עמו : (ב"ש) הכנה והזמנה של אור"א
ודעה להזדווג ע"כ פי' ודעה להזדווג הוא בחי' מלאה עילאה
דיקנא דל"א המזווג את אור"א ועיין נעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר
ודרוש ה' ושם בזה ל' בזה יע"ש :

יג שם אחד וכו' כי שניהם מתייחדים לעלות בסוד מ"ן
באימא כטדע ע"כ עיין מ"ס לעיל אות ט' :

יד שם ובק"ש דשארית' נח"טנה זו באורך וע"ש ע"כ שם פ"ו :
טו שם אח"כ כפ' בשכמל"ו חכוין להמשיך כלי במל' ולכן
אנו לריכיה עתה לתקנה פטח אחרת באופן זה כי הנה
נת"ל וכו' ש' מאמרי רשב"י באדר"ר נשא דל"ו ע"ד ע"ה ש"כ"ל
פי' טו"ה דכ"ג ש' רוס"ק יחוד י"ט ד"ן . ודע דחיקון הראבון
הוא כנז' לעיל בסמוך שפ"י שממטו ב' מיני שפע לו ולך והוא
לז"א מב' קלוות הו"ג דבהכמה הנרמז במילת ישראל שיר אל
ולנוק' מן ז"ק דאימא נמלא כי ישר' נחקן ועלה במחשבת' שהוא
חכמה ונה המל' קבלה אחת חיקון ועלתה בזינה ומעוררים
את אור"א אל חו"ב יע"ש ועתה אנו לריכיה לתקנה פטח אחר' :

טז שם והוא כוד חויר"ה דכה"ן שביבד שבה כטדע וכו'
חבל הכלי דיהיב ז"א בעוק' שאמרנו עתה שהוא בחי' חויר"ה
דהי"ן הנה הוא באופן זה ששם אחוריים הפשוטים והמלאים

שמן שער לה שער תבון הירח דרוש דה ששון מא

מדני שברי כל מה שלטו מכוונים בק"ש שעה ממילה שמע עד כסמליו נראה אפשר שהוא נבחי' ה' ואין בו שייכות כבזכות כנחונות מנסכמל'ו ואליך פתי' שיש בזה ק' כמו שיראה הרוח' בסודו לעולם הוא שתיא נבחי' פרטיה שאין נכנסים בז"א רק הסוחין דרוק' דגדלמה דמנר חימל ולא יוחר לא לאבא ולא דאמי' כנו' בשער הכוונה בק"ש פ"ד ר' ל' רע"א יע"ש [שכ"ו פ"ד] נבחי' זו כחב לטון בחלה שמע להמשיך לטוק' מאימא הכלי דמ'ן טס המ'ן נבחי' ידוע בליור כנו' ואח"כ נכנסמל'ו ננוק' הכוללה דכ ד שטיה שהוא נבחי' אחרת לחת לה בני דמ'ן עם המ'ן נבחי' כ"כ לחוחות ומנלפ"ך ע"י דז"א וע"י דאימא ואח"כ עולים ז"ן למעלה בחיק דל"ח ומזוונים וטוחן לה ר"י חסוחן שהוא ע"כ קדם כנו' ועיין נבר שלום ל"א סע"ה ואח"כ נבמה בירך אפקוד רוחי כהב עד לבין להמשיך ליסוד דנוק' ב' ידוע דל"י שהס בוכ' עס ה' אלבטיה שהס מנלפ"ך וסס אנטו מפקודים נר"ן נחיק ב' הידים האלו [שמ"ג פ"א ופ"י אוח כ"ד] ולא ידעתי איזו נוק' היא וזאת אס היח הנוק' אשר ירדה בנילה לברר או הנוק' אשר היא שומדת בעולם האלי' ועיין נבר שלום ד' ל"א יע"ש ז"ע ח"ה ד' קנ"ז סע"ב סוף דבור יע"ש סוד דבר דל"ן נדי לברר כמה ספקות שיש בענין המ'ן והכלי דנוק' והיט"ה ועיין עוד מה שכחתי בענין ק"ש סע"ה א' כ"ה פ"ב כלל ד' אוח ח' יע"ש [עיין בקונטרס פתח עינים כנונה ק"ש סע"ה מ"ש] אחר זמן ראיתי להרב זמרח הארץ בכ"י דבא באריכות בענין כלי זה דנוק' ולא עלה למזבח הדפים שס בס' אחת ליעקב : כ"ב שס הס ג' אה"ה יודין נלנח ודלפין בהוד ודהסין ניסוד ע"כ ונמ"א נאחר להיפך עיין מה שכחתי בשער אר"ה פ"ה כלל ד' :

שלה אחד לאחד מכחר עד המלי' ועיין ש' הכוונה דרושי העמידה פ"ב ש' הנסירה פ"א של"ד פ"ב כלל ח' שמ"ד פ"א בשאלה ד"ה והאלי' וכו' מ"ש אלה שעדיין ל"ל דכפי זה לריך לזיוח כל התשלט י"ס דלוחה נקודה מזל ענמה האשארם בז"א ורבינו כתב כאן באותיות בי"ח וג"ו שכבר יש בה נבחי' המוח דח"כ דז"א ומבחי' הלבוש דאימא זה ב"ח ג"ו וא"כ נמלא אין כל פ"ס ידידה למעלה ועוד יש לדקדק והיט"ה גם יש להבין דמליו עליונים למטה דבכחר היה אחד ובה ט' בתוספת ובחמה היה בשורה ב' וכן נבחי' היה ג' נמלא דכל שלמטה יש בו תוספת על מה שלמעלה ול"ע עיין מ"ש בקונטרס עמידה במילת אל עליון יע"ש דל' נוק' זו היודת נבי"ע ונוק' זאת היא מקר' ב' וכן נראה מש' אר"ך פ"ז יע"ש :

ך שס כי הלא מי שמגדל את הכחר דק' אינו אלא אותו החסד שבה"ח דז"א וכו' וז"ל דהלא אין חסדים נמלאים בב"ש הח"ת דז"א דתיקף יולאים מיסוד דאימא ויודים ליסוד כנו' בשער כ"ה פ"ב ובכ"מ וי"ל דזה מדבר נבחי' שליח החסד היתן לכחר דנוק' הנחלק לז' חלקים כנו' ב"כ והוא כבוד אור חור יע"ש ב' ש' ל"ד פ"ו . ב"י כ"י כמו שהיתה מחילה כל המלכות בכללותה ע"כ פי' מידה א' כלולה מעשר ועמה הכחר בעצמו כלולה מעשר וכן כולם עד עשריית שבה : ה שס והוכן בחסד כסא עיין מב"ש ח"ל שס כי הכנת תיקון הנקבה הנוק' כסא הוא ע"י החסדים וכו' נמלא דנוק'ק' כסא ין שס בח' בחמה וכו' עיין מ"ש לעיל באות ג' ז שס בודאי שאין האור הוא יולא אלא דרך מכסים כו כן ב' לעיל ש' תיקון הנוק' פ"ה :

ח וא"ת כמו שבגלח לא מניח רק המוח גם כבוד וכו' לקש"י דלעיל קמהדר אלא שהוא תחי' מבאר סדר המו' : ט שס והענין שבונוק' נאחז בשמאל הוד עיין ש' הנסיר' בפ"ו פרק ה' כל פרק זה עיין מב"ש ש"ו ח"ה פ"ז ש' ההקדמות ד' ס"ז והוא דרוש ג' בענין הנוק' על א' ב"ח דלענ"כ וד' ס"ח ע"כ דרוש אלפא ביחא דל"ק בכ"ד יע"ש ש' הכו' ד' קמ"ט ע"ג דרוש יו"כ פ"ה מ"ש ד"ו בדעת ז"ע אס נאחר בנוק' כשמונה הכחר אינו מונה הדעת [ע"ד הו"א ועיין שכ"ג פ"ח]

א שס ודע כי כזאת הוא להסך מאותיות אחרות כו' עיין מ"ש מוהרש"ו בש' ההק' ד"ס"ח ע"א יע"ש : דע שלא נת' בדברי רבינו איזה נבחי' ספי' היה מחמי' ואיזה ממהם שחזו ספי' : ב שס ואפילו שכדרוש העבר זיארנו שהחסדים דנלח מאיר בכל קי ימין וכו' כן כתב לעיל פ"ב וס' ל"ד פ"ז וספי' פ"ז ונר"ך להגיד דנ"ה מאיר בכל הקו ימין ושמאל ש' ההק' שס גם עיין שס א"ך הס נבחי' הסכל החסדים דמ"ה יע"ש ופסוק :

ג שס כי מהדעת ולמטה הסלגדלים ע"י הגבו' וכו' לעיל של"ד ספי' א שס כי הגה דעח דנוק' נגד יסוד ז"א כניל בדרוש העבר לעיל של"ד פ"א ופ"ג ופ"ו וס' זה פ"ב ובכ"מ ועיין של"ג פ"א ושל"ב פ"ז השמש ול"ע :

ה שס כ"ו הוא ממש כמבואר בחסדים החתפשיים בז"א לעיל של"ד ס' פ"ו ש' כ"ג פ"ו שג"ה , ב"י ש' וכן אמרו ח"ל איגס דומין מרובין העושים התלוה רש"י בחומש .

ך שס ז"פ על מ"ש בזהר דיגיס דכורא תקיפין ברישא וגימין בסופא וכו' ש' ההק' דל"א ע"ד ש' מאמרי רשב"י פ' תלוה דקפ"ז ש' הכוונה דרושי ר"ה ספי' א' ש' ההק' ל"ז ע"ב ש' הספסו פ' וישלח שליו פ"ב ולכמה פנים נדרש :

ז שס ועוד אחרת הארת החסדים האלו מאירים נבחי' דאבא וכו' זה לשון ש' ההקדמות שס עוד עעס אחר כי החסדים המגולים אשר שס הם מאירים גם ב נ"ה של אבא שבחוד נלח וסוד דל"י ולא גם הגלח והסוד דאבא נתוסף כחם ומאירים נבחי' דאימא אשר בחין נ"ה דז"א מה שאין כן למעלה שהס חסדים סתומים ע"כ . ורע"ד ק דא"ך מהארת החסדים המגולים המאירים בנ"ה דאבא נתקן מוח חו"ב דרחל ללא בזמן תקון מוח חו"ב דרחל עדיין לא ירדו כל נבחי' דאבא חו"ב דל"י דאימא כדי שיארר בהס החסדים והוא דהנה כתב רבינו בש' הכוונה דרושי עמידה וע' בסדור

ולהפלות פ' עליון דהוד דבין דז"א
עס ג"פ דגבורה הרי ד"פ דגבורה
דז"א כנגד ד' אותיות כבוד.

ולהמשי' מדת"י של הרי"ו החחטון שבדמ"י דחכ"ד דז"א לרת"י
דחכ"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ו הזה החחטון

י י ה י הו יהוה

יוד יוד הוה יוד דוה וו יוד הה וו הה

¹⁶⁰²⁵

ויכוין שיאירו ג' נוו' חכ"ד בגלגלת' דילה

אוצר החכמה

מלכותו יכוין להמשי' לטק' ב' פ"ת דהוד דבין דז"א
לכן לא נרמזו באותיות הפסיק. ויטין למלאת
ד' אלפי"ן שנכתר דלאה.

ארף ארף ארף ארף

ושארית העק"ב אורות שהם ד' הי"ה דד' אהי"ה ב' דיודי"ן וא'
דאלפי"ן וא' דהי"ן יכוין להמשיכס ללאה בפקדון לעורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי

הא יוד הא הה יוד הה

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל העומדת בבני' עשרה
אהי"ה שהם גי' צי"קו מעשרה לבושי' החו"ג שבדעת דז"א
דאזי' לנקוד' הכתר דרחל העומדת בבני' הגק' קדירה שבו
כמס' אלהים דיודי"ן וי"ג אותיותיו וה' אותיות שורשו והכולל.

אהיה

ה"ג
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

ה"ח
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

אקף למד הי יוד ממם אקף למד הי יוד ממם

ני' יש' אלהים י"ג אותיותיו

ה' אותיות והכולל

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ גבו'
דז"א וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בזהוד דז"א וכנגדם ששה
אותיות מלכותו.

יכוין להפקיד נפשו ורוחו בנקו' לעלות שם מ"ן ללורך זווג זה דז"א
עמה לחה ^{היה} כלה הכלי בתיבות לעולם ועד.

יכוין לתקן ו"ק דלחה ולהמשיך בהם מלוי ד' אלפי"ן
שזכרה.

אוצר החכמה

לף לף לף לף

גם יכוין להמשי' להם מאחוריים דח" רבוע ס"ג ועשר אותיו' ני' לעולם.

יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי " אותיות

יכוין להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד'
אותיו' לעולם.

יכוין להשאיר ב' פ"ת דיסוד דב"ן ליסוד דז"א כנגד ב'
אותיו' עד דועד. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם
ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדם ד' אותיות הוי"ה יהוה ולהמשיכם
לטק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיו' מן דלעולם
ועד שהם כמס' מלוי דע"ב וד' י' י' י', יכוין לחלקם פ' א' בת"ת
דמ"ה ופ' א' ביסוד דמ"ה דז"א.

גם

גם יכוין לתקן מלכו' דלחא וכתר דרחל ולהמשיך לה ד' פעמים הי"ה
פשוטי' מעק"ב חורות שנשאר בנח"ד דלחא שלקחה לכהרה.

היה היה היה היה

גם יכוין להמשי' מזו"ן דחלי' מבחי' פנימיו' דפנימיו' מו' פנימיים
לאו"א דברי' ועי"ז יזדווגו וימשיכו מו' פנימיים ומקיפים לזו"ן
דבריאה. אה"ח 6025

(בחול) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות דכל יום
ויום מכללו' השבוע

(כליל ש"ק) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללי' דכ"ד שעות
ודכללות השביע ההוא.

ויכוין בכללות בנ' תיבות לבולס ועד לגביר חה זו"ן העומדים
במקום אבא ולהפלות' לחיק או"א ושם יחזרו פנ"פ ומזדווגים.
באופן זה

והוא שעתה יכוין שמהארת המו' שקבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד
שעות דפר' חו"ב (וגם הכתר צר"ח) דה"פ גה"י דק"ך דז"א
לבנין פר' דבחי' הגז' בכ"ב אהוון. א' שבהם נעשה רמ"ח איברייה.
והג' שהוא כללות הכ"ב אהוון נעשה בהם כלי יסודה. והם ע"י ז"א

אב גר הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת

כרי יסודה י

↓

וג"כ קבלה הי"ג **מנצפך** לבחי' מו' דילה וכללות' ביסוד' ורס
המ"ן דילה ואז נעשה חומס' הא' שבה הגק' ירושלם וכ"ז נעשה
מתחי' הלילה עד חלות.

[א"ה במקצת סיודים כתוב עוד וז"ל ועתה יכוין להמשיך חב"ד
דאימא בנ' כלי חב"ד דז"א

אח"כ יכוין להמשיך צלם עם המו' והטנחיי במ' כלים דז"א והם
טי' דז"ק ת"ד דאבא פנים דאח' ע"כ]

סקי'

אח"כ יכוין למסור עלמו עק"ה
ויכוין לקבל ד' מצ"ד מד' אוחיות
הוי"ה וד' אוחיו' אדנ"י וליחד' ע"י
ד' אוחיו' אהי"ה וע"י ד' שמות
עסמ"ב.

ולברר מכלים דז' מלכים עס
הרפ"ח גילולין המלוכשי' בהם שהם
ז' מלכי' דאחור ופנים דפנים דכל
הפרלו' מהיכל אהבה דהיכל ק"ק
אוצר החכמה דז"ן דבריאה.

(ובליל שנת מהיכל אהבה דק"ק דאו"א דבריאה ומהיכל אהבה
דק"ק דא"א דבריאה דאלי')

ולהפלתם לז"א דאלי' דכל בחי' ובחי' מבחי' הגז'.

אח"כ יכוין להצלות הבירורים הגז' עם נשמת הז"א עם נשמת
היסוד דא"א שבנינה דז"א ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל
ולהשאר שם הלל די"ס או דאבא או דא"א הם והמו' והגרנח"י
שבהם עם הבירורים לאומ' ע"ג רישא דז"א דכל הבחי' הג"ל.

ולהמשיך הלל דאח' שהוא כל ללם המבונה דבחי' הג"ל (ובש"ק ללם
דאי' ע"י נוק' דא"א דבחי' הגז') עם המו' והבוז"ת ואהי"ה
בני' י"ס כידוע המלוכשי' בהם שכם י"ג אהי"ה וי"ג הוי"ה מלוכשי'
במלכות דאחוריים די"ס דכל בחי' ובחי' מהבחי' הג"ל דז"א שהם
מס' דעשר רבופי הוי"ה פשוטות חוץ י"ס דכל בחינה ובחינה
מהבחי' הג"ל דנוק' שהם יעקב ורחל.

ללם

סקי' יאא יוד הי ויו הי
שרי'הרה יוד הי ואו הי
ואג וני יוד האואו הא
חנק היה יוד הה וו הה

יוד הי ויו ⁶⁰²⁵הי
יוד היואוי יוד היואוי
יהוה יוד הא ואו הא
י יהו יהו יהוה

ללם דלח' צי"ם דנוקבא

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
נ'כלי חכמה דנוק'
יוד הא וו הוה
יוד יודתא יודתא
וויה הא וו הא
ייה יהו יהוה

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו

נ'כלי חסד דנוק'
אלף למד
אלף אלף למד
אל

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
יוד הי ויו
יוד הי ואו
יוד הא ואו
יוד הה וו
נ'כלי נלח דנוק'

אל
א אל
ב ם

16025

אהיה
יהוה

י ית יהו יהוה
יוד הא ואו הא
יוד תא יוד תא ואו יוד תא ואו תא
י ית יהו יהוה

אהיה
יהוה

י ית יהו יהוה
יוד הה וו הוה
יוד יוד הח יוד הח וו יוד הח וו הח
יוד יוד תא יוד תא ואו יוד תא ואו תא

אהיה
יהוה

אלף	הי	וו	הי	אלף	וו
אלף	הח	וו	תח	אלף	תח
אלף	הא	וו	תא	אלף	תא
אלף	הח	ואו	תח	אלף	תח ואו

אלף למד הי יוד ם
צ ב א ו ת
ת ש ת ם א

אנ הך יך הך
יך הך וך הך
אנ הך יך הך
יך הך וך הך

אלף	הי	וו	הי	אלף	תי
אלף	תח	וו	תח	אלף	תח וו
אלף	תא	וו	תא	אלף	תא וו
אלף	תח	ואו	תח	אלף	תח ואו

שין רלח יוד
ש ד י
ש שד שדי

אקיה
יקיה

ייה יהו יהוה
אלף רלח צן יוד
א ר ג י
א אד ארני

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
נ'כלי צינה דנוק'
אלף הה יוד הה
אהיה

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלףתא יוד
אלףתה יוד

נ'כלי גבורה דנוק'
יהוה
אלהים
אכד ם

אהיה
יהוה

ייה יהו יהוה
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלףתא יוד
אלףתה יוד

נ'כלי כוד דנוק'
אל ת י ם
א אל אלה אלהי אלהים
ב ם ו כ ן

אבגדהזחטיכלמנסעפצקרשת ועמה מקבלת. הנוק'
 אבגדהזחטיכלמנסעפצקרשת דכל בחי' ובחי' מהבחי'
 הנו' מאי' דבחי' הנו'
 שלא ע"י ז"א דבחי' הנו' בכ"ב אחוון, מהכ"ב אחוון עלמן נעשו
 רמ"ח איבריה ומכללותם נעשה כלי יסודה, וג"כ קבלה ה"ג מנלפ"ך
 לבחי' מו' דילה וכללותם ביסודה והם המין דילה ועמה נעשה
 החותם הב' שבה הנק' ציון. אח"ח 6025

ואלו הם הב' דלחות דכל א' מהכ"ב אחוון הוא ליוז
 דל"ח שזרחה י' וב' ווי"ן ומחיבור ב' נעשה □
 סתומה שהוא גי' גוא"ר שהוא הכלי היסוד דנוק'
 ובתיכו ב' מ"ן מה"ג מנלפ"ך דב"ן דב"ן שקבלה ע"י
 הז"א שהם סוד ה"פ דין דאדנ"י. ואחד מה"ג מנלפ"ך דב"ן דמ"ה
 שקבלה ע"י אימא שהם ה' אלפי"ן דה' אדנ"י המחתקים לה"פ דין.

מנצפך
מנצפך

מ נ צ פ ך מאימא
אדני אדני אדני אדני אדני
 מ נ צ פ ך מזעיר אנפין

ועתה יכוין להעלות זו"ן הכוללי' הנ"ל דכל בחי' ובחי' מהבחי' הנ"ל
 לחיק או"א דהבחי' הנ"ל ויקחו המ"ד והמ"ן דאו"א הנ"ל
 ועי"ז יחזרו פז"פ ולזווגם בסוד נ"ר.

אוצר החכמה

י א ה ה ו י ה ה כחמים
 י א ה ל ו ה ה י ם כחכ"ד גי' כ"ר
 י א ה ד ו נ ה י כו"ח

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' את הרי"ו התחתון שהוא רבוע
 הוי"ה פשוטה ורבוע הוי"ה דהי"ן שהוא בני' קצור ועד,
 ועי"ז נעשה כלי דמ"ן ליסוד דנוק' שהוא בחי' □ סתומה דלעולם.

י י ה י ה ה

יוד יוד ה ה יוד ה ה וו יוד ה ה וו ה ה

ולהמשיך

ולהמשיך הארה גדולה מן הרי"ו העליון שהוא ג'
 לחברו ליסוד דנוק', ועי"ז יכוין לעקר ולשכר את
 החרב העליון דקלי' הקולץ והחוסך את הנשמות
 הקדושות

רי"ו התחתון

י יה יהו יהוה
 יוד יוד הה ווד הה
 וו יוד הה וו הה

רי"ו תחתון

י יה יהו יהוה
 יוד יוד הה ווד הה
 וו יוד הה וו הה

רי"ו עליון

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי
 יוד הי ויו הי

ליסוד דנוק'

יוד הה וו הה

מנצפך דז"א

מנצפך דאי'

מ"ן

גם יכוין להוריד הארה מרי"ו התחתון שהוא
 רצוע הוי"ה פשוטה ורצוע צ"ן שביסוד
 דנוק' להרוג את הכלב דקלי' שכנגד יסוד
 דנוק' דז"א.

גם יכוין להוריד הארה גדולה מן צ' מרובם
 עליון ותחתון שהם צ"פ רי"ו שביסוד
 דאי' וביסוד דנוק' להשמיד להרוג ולאכזר את
 כל הגופים הטמאים של הקלי' שנעשו לבושין
 אל הנשמות דקדושה של השז"ל שלו ושל כל
 ישראל ולהעלות הטיפות הנז' עם נר"ן שלו
 אל תוך אות ׀ דלעולם שהוא הכלי שבמוך
 היסוד דנוק' דז"א דקדושה וכו' ילטיירו
 בארבעים יום דלירח הולך מנין ׀ דלעולם.

י יה יהו יהוה

יוד יוד הה ווד הה וו יוד הה וו הה

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת

אבגדהוזחטיכלמנסעפצקרשת

להמשיכם לג' כלי יסוד דרחל

שין דלת יוד

ש ד י

ש שד שדי

אחיכ

אח"כ יסין לסמשיכס למקומס כמו שהיו בתחילה אח"א ויכוין
להעלות כל מה שיש ע"ג רישא דז"א דכל דבחי' הגז' והוא
כל הללס דפניס וא"ת והוא כל הללס דיס"ס או דאבא או דא"ת
דכל דבחי' הגז' עס המ"ו שבהס עס הגרנח"י המלוכסס עס
הבירוריס דפניס הגז' שעלו ונחו ע"ג רישא דז"א מהבחי' הגז'
להעלוהס כולס למ"ן ליססו"ת דכל דבחי' ובחי' מהבחי' הגז'. וכעד"ז
ממש עושים זו"ן דבחי' הגז' ומזרריס מזירורי הפניס דבחי' הגז'
דיססו"ת ומעליס אותס למ"ן לאו"ה דבחי' הגז'. וכעד"ז עושים
יססו"ת דבחי' הגז' ומזרריס מזבחי' הפניס דבחי' הגז' דאו"ת ומעליס
אותס למ"ן לא"ת ונוק' דבחי' הגז'. וכעד"ז עושים או"ת דבחי' הגז'
ומזרריס מזבחי' הפניס דבחי' הגז' דא"ת ונוק' דבחי' הגז' ומעליס
אותס למ"ן לע"י ונוק' דבחי' הגז'. וכעד"ז עושים א"ת ונוק' דבחי'
הגז' ומזרריס מזירורי הפניס דבחי' הגז' דע"י ונוק' דבחי' הגז'
ומעליס אותס למ"ן לפר' שלמעלה מהס וכעד"ז עושים כל הפרלו'
מזה לזה עד רוס המעלות. אה"ח 6025

מל' דחכמה יסיד ^{אוצר החכמה 6025} יפול מצדך אלף ורבבה
נצח ת"ת נבורה

מימינך ר"ת גי' יהוה אהיה שהס או"א ^{אוצר החכמה חסד}

ויכוין לזווגם יאהויהה ועי"ז יכנעו הקלי'
אח"כ יכוין ס"ת ז"פ יה שבהו"ה ואהי"ה הנ"ל
יה הי והי אהי הי יה הי וו"פ י"ה גי' עדה נבל.
אח"כ יכוין לאותיות הקודמות לב"ת שהס אותיות נבל גי' ע"ב
עס עשר אוהיוסיו יוד הי וין הי

והוא מספר מ"א אותיות דקס"א ומ"א דקמ"ג

אהיה אהיה

אלף הי יוד הי	אלף הא יוד הא
אקף למד פא הי יוד	אקף למד פא הא אקף
יוד וין דלת הי יוד	יוד ואי דלת הא אלף

ועי"ב מ"א אלו יכוין להפריד הנשמות הקדושות ונילווי הקר'
והסז"ל מאילן הטומאה ויהי עלה נבל: ויכוין להעלותם לקדושה
ויסחילו להיות בסר בכז עשרה היו"ת דחו"ג דדעת עס ב' כוללים
דחו"ג גי' בסר כמס' ר"ב מרצב"ה וימ"י מימינך.

יהוה יהוה	יהוה יהוה
יהוה יהוה	יהוה יהוה
יהוה יהוה	יהוה יהוה

אח"כ יכוין לעשות ענבי"ס בכח ב' שמות אלהים אלהים
גי' ענבים שהס אותיות של ר"ת 'עדה 'נבל 'בסר 'פול 'מצדך.

ב' בינה חכמה כתר

אליך לא יגיש ס"ת ש"ך דיניס עס הכילל ויכוין להעלותם
הס ונילווי הקרי והסז"ל ליסוד דז"א בכח סס יג"ר
הרמוז באותיות הקודמות לס"ת הנז'.

ובכח

ובכה מ"ח אוחיות דקס"ח הרמוזים כמס' אל מן אליך וי מיגש
ובכה מ"ח אוחיות דקמ"ג כמס' ר"ת אליך לא יגש
יגד

אהיה אלף הי יוד הי אהיה אלף הא יוד הא –

אלף למד פא הי יוד יוד וי' דלת הי יוד
אלף למד פא הא הא אלף יוד ואי דלת הא אלף

ויכוין שהוא נותנס מיסודו ליסוד דניק' בסוד זוג ואז יתוקנו להיות
בסוד דכר וגוק' ויכוין שלא יגשו הקלי' עוד אל אוחס הנשמות אדתיח 6025
ולא יתאחזו עוד נהס.

ב'מל'דכתר יסוד הוד נצח ב' ת'ת ב' נבורה
רה בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה
חסד בינה חכמה ב' ת'ת ב' נבורה כתר דכתר
כי אתה יהוה יהוה יאהדוניהי מחסי.

ז"ל הרב זלה"ה

אח"כ יכוין כאלו נפטר מן העולם ונפשו עומדת בעולם העשי'
לפני ב"ד אשר שם ואומרת הידוי בלב שלם בלשון רבים
בעדה ובעד כל הנשמות שהוא ערב עליהן. ואז יאמר הידוי בלב
שלם ויזהר להתודות על אוחס עונות שעשה באותו יום ומה טוב
ומה נעים אם יבכה עליהם ואז ע"י הודוי מתפרדין הקלי' מנפשו
שבעשי' ואז תוכל לעלות לעולמות העליונים.
ויאמר אר"א תבא לפניך תפלתינו וכי'.

אח"כ יכוין שהוא עומד לפני ב"ד ונידון לפניהם ונתחייב סקילה
והוא מקבלה בסבר פנים יפות ויאמר תפלה זו הכולל'
כל פרטי כונות יחוד ק"ש.

יהי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שאם מטאתי לפניך
ופגמתי באות י' של שמך הגדול הוי"ה וגם בעלתי מלות ק"ש
התלויה בה. וגם פגמתי באות א' של אדנ"י ונתחייבתי בדיןך הלבד
סקילה הריני מקבל עלי סקילה. ויהי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי
אבותינו

קנו:

תורת חכם

ברישא דז"א ע"ש, הרי שהכאת קוצא דשערי דא"א שהם סוד המשכת המיפה נמשכת תחילה לאו"א שהם בחינת נוק' בערך א"א, ואח"כ מאו"א נמשכת לז"א שהוא בחינת נוק' בערך או"א, וכן היה המשכת ד' תיקוני דיקנא עילאין בין בברכת כהנים בין בויעבר (מא"א) [עם א"א], * כמ"ש משם הרב ז"ל לעיל, כי הז"א רחוק מאד מן הפנים דא"א, ואי אפשר לו לקבל כי אם ע"י או"א. ומ"ש בספר הכונות שאחר תיבת ועד דברוך שם תכוין להעלות אותם ניצוצות עם נפשך בסוד מ"ן בתוך הם' סתומה שהוא הכלי דמלכות עכ"ל, ונראה שצריך להעלותם תחילה אל ז"א ואח"כ הז"א יתן אותם למלכות כדי שיהיו בסוד זכר נקבה, כמ"ש ביחוד דיושב בסתר בתיבות אליך לא יגש, והנה בתיבת מלכותו כתב להעלות רוחינו בסוד פקדון בבחינת מ"ן למלכות וברדוש י' דקריאת שמע שעל המיטה כתב על פסוק בידך אפקיד רוחי, המעם כי הרוחין הם מז"א הנקרא רוח ולכן אנו צריכין להפקיד לה בסוד מ"ן בחינת הרוחין, לפי שהיא צריכה אליהם כדי להודווג עם ז"א שהוא בחינת רוח עכ"ל. נראה שבתיבת ועד אנו מעלים לה נפשינו בסוד פקדון בבחינת מ"ן ורוחינו בפסוק בידך כדי שבשעת הזווג תעלה המלכות הרוח אל הז"א כדי להמשיך מ"ד והיא תעלה מ"ן ע"י הנפשות כנודע. וכן מ"ש בתיבת מלכותו להעלות רוחינו בסוד פקדון, רוצה לומר וכל שכן נפשינו שכבר נודע ששניהם צריכין לצורך זה למ"ד וזה לבחינת המ"ן, ומכאן אנו לומדים שבזווג הוי"ה ואדנ"י כשמכוין להמשיך מ"ד ע"י הרוח צריך להעלות הרוח כדי להמשיך בחינת המ"ד עם המל':

כתב בדרוש ששי דראש השנה וז"ל הכונה השנית היא כי נודע כי לארבע מוחין דאור מקיף של התפלין יש ד' קלפים לבנים, אח"כ יש אור מקיף אחר לכל המקיפים הנז' והוא בחי' הכתים של התפלין, והוא מצד אימא, אח"כ עוד מקיף אחר

החיצו' שבכל עולם ושל כל פרצוף ושל כל ספירה הוא בחינת העשיה שבספירה ההוא או הפרצוף ההוא או העולם ההוא, א"כ בכל מצות מעשיות מקבל כל פרצוף בערך היותו בחינת עשיה בערך הפרצוף העליון ממנו, ובמצות התלויות בדיבור מקבל מוחין בערך היותו נקרא פנימיות ובחינת אצילות בריאה יצירה בערך התחתון ממנו, וכמו שכותב מורי הרב ז"ל בכל מקום ובכל קיום מצות דכל פרצוף וספירה דפרטי אבי"ע, וכן על דרך זה האצילות נקרא אצילות בערך התחתון ממנו, ונתקן בעמידה, ונקרא בריאה בערך העליון ממנו, ונתקן ביוצא, וכן על דרך זה בשאר הבחינות והנה התכאה הנז' שמכים הכלים דאצילות ע"י הכלי דמסך דאימא להוציא קול ודיבור וז"ן בחינת בי"ע, וכבר נודע כי כל הכאה הוא סוד זווג והורדת המיפה (כמ"ש בשער א"א פי"ו) [שער אנ"ך פרק ט'], וכפי מ"ש שכלים דאצילות הוא בחינת ז"א דאצילות איך יכה הז"א במסך דאימא שהיא גדולה ממנו, כבר כתב הרב ז"ל בשער דרושי אבי"ע פי"א כי זה המסך הוא מבחינת חיצו' היותר חיצון דאימא והוא גרוע מן הז"א דאצילות:

והנה ההכאת קוצא דשערי נראה שהוא המשכת המיפה דא"א ע"י או"א שכן כתב בפ"ג דשער א"א שהש"ע נהורין דא"א נמשכים אל הגרון דא"א ומשם אל או"א ומשם לז"א ע"ש. וכן כתב ג"כ שם בפ"ד כי הק"ן נהורין אימא מקבלן ע"י א"א להיותה דבוקה בו אבל הז"א שהוא רחוק מאד מן הפנים דא"א אין נמשכים לו אלו הק"ן רבוא אלא ע"י אימא עכ"ל. וכן כתב מורי הרב ז"ל בפ"ה דשער א"א [כת] בענין הי"ג הוורתני הנמשכים לז"א בויעבור כי בתחילה מאירים ברישא דז"א למעלה ואח"כ עוברת ובוקעת גולגולתיה מאחורוי ואח"כ עוברת עד הפנים שלו ג"כ כדי להשלים י"ג תיקוני דיקנא, וכן כתב בפ"ט דשער הנסירה שהו' תיקוני דגולגלתא דא"א שהם ג"ט קע"ד פ"ה שנמשכים לז"א בויעבר נמשכים תחילה

* עם ח"ט — הכי גרסינן בכת"י ור"ל שאו"א הס עם ח"ט נסדר ההשמלעות, וגירסת הספרים אמי שפיר יומר. (מעיל אליכו)

הקב"ה נופח עילאה ויין דכוכין מ"צ זוגין ומ"ב פ"ד
(אמר) שמואל כך ונלחתי כחוב ולא הבנתי הענין ובוודאי
 שיש בו טעות ולא שלחתי את ידי בו וז"ל ג' ודי"ן
 ט"ל מ"ב ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הוי"ת חד רוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד בה וז"ס פ' איזה קפר כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כרחת צריח אלא לוי שנשאה כלי
 ונתחלל צולוי יוד"ן ע"כ ונלחתי ואיני נצין הענין ונלע"ד
 לפקדו כי יס"ו דיו"ן יש צוב' יוד"ן והוא צבי' ט"ל וצב'
 אוחיות עלמס נעשים מ"ב: (') ד' ד' פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונלחתי ע' הכי ע"ל') **עוד** ונלחתי כחוב ומוזרי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצטלה ובעון
 הזה יש ויני' הרבה יש שחוטא ע"י מחשבה שונההרר צעצירי
 ילכו תקפו ורואה קרי מליני צלי ונעשה כלל ויש ניי
 שושמש צידו ונוליא קרי ויש מי שחושב צאשה ומנאף צידו
 ונוליא קרי ויש ניי שחושב צזכר ונוליא קרי ויש ניי שחושב
 צרוק פיו ונוליא קרי ויש כשמונאף מכסה ראש העטרה בעור
 האבר שמושיכו למט' וזה נקרא ונושך בערלתו, והתקין לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפ"ה ויין דכוכין של אצא הוא מ"ב אחד והוא שם יס"ו
 צולוי אלפי"ן שהוא צבי' ט"ל ועס ג' אוחיות הכי מ"ב
 וכנגדו יש עפ"ה מ"ן צאיוא והוא מ"ב שני ושני מ"ב אלו
 הם פ"ד והנה כשחוטא במחשב' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עופות זרע אור"ה ארל' שהם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעונו להוריד לנטיה
 שכי מ"ב הכ"ז ע"י ונחשבתו הנה עת' יכון להעלות למקומו
 לנעלה ואם ונושמש ונוש צידו צועשה או אם היה ונהרהר
 וחושב צזכר לריך שיכון צמושה חקדים וצמושה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צב' פעמים כ"ח אוחיות ונלי הולוי
 שיש צכל הוי"ה ונאלו השלשה שהם הוי"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשחושמש צידו
 היה חושב צאשה (') ד' יעוין זה הלשון עד קופו וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפרטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"ב
 כל צחי' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושב צאשה וכו' שהוא צז"ן וייכי צחי'
 ע"י דזעיר ופגנו הוא צפכ' כחר דחי' הנו' אונס צחשבו
 צאשה פגנו צט"ס עליונו' דכחר הכז' עשא"כ צביקוי העער'
 פגנו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצחי' אוחיות ואלו צצחי'
 עספר כנו' ונודרגות השמות') אז יכון צשם אחי"ה צאופן
 זה כי הנה צאחי"ה פעמים אחי"ה יש צבה פ"ד אוחיות
 ויכון להעלותם לנקומום והטעם הוא לפי צצחי' כ"ח של
 הוי"ה הוא צזכר וצחי' אחי"ה צנקבה כדודע, ואם כשמונאף
 היה ונושך בערלתו ונכסה העטרה בעור כנו' יכון ג"כ צשם
 אחי"ה כנו' אלא שהוא צצחי' ונקפרס והוא שיכון כי אחי"ה
 פעמים אחי"ה הם צבי' אור"ה וז"ק כלו זרע אמת וז' קספוק
 ותשלך אונס ארלה ויכון צפ"ד תעניתי להעלות פ"ד אוחיות
 צבהם ואם כשמונאף ונושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון צצפה שהם חיד וגרונ זכר ונקבה
 ולכן צתעניתיו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אוחיות אמה"ע
 שהם ג"כ צבי' פ"ד והם קוד מ"ן צצגרון אשר ונשם נושך
 הרוק לתוך הפה כי צהם הטא צאופן כי כל מיני העונות
 הכז' ונקפר תעניתי' הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוקי' כנו'
ובנוסף אחרת מלחתי צמש"ל שאם היה מושמש
 צידו ומושב צזכר יכוין צה' חקדים וצב' גצורו' וצכ"ח אוחיות
 וכו' ובאן מלחתי שחכוין לכ"ח אוחיות מלוי המלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שהם צבי' פ"ד ותכוין להנשיכ' אל נוקצא דז"א
 צהוי"ה דצ"ן שבה ונלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריך

שיכוין כך כי צעפת הזכר שהם ה' חקדים יש צבה ג' צחי'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להנשיכס
 צהוי"ה דצ"ן צצמלכות שהם ה' גבורות שבה , גם ונלחתי
 כי כשהעין הוא צמחשבה לצד אז הפגם הוא צזא"א ולכן
 יכוין להוריד עפ"ה מ"ב שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפ"י'
 שהם פ"ד ונאיוא ואם העין צנועשה אז הפגם הוא צזו"ן
 אלא שיש חלוק שאם היה חושב צזכר אז העין הוא צז"א
 ויכוין בג' פעמים כ"ח הנו"ל ואם היה חושב צאשה אז הפגם
 הוא צנוקציה ויכוין צאונת הנו"ל להנשיכס מן ז"א הנק' אונת
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונה: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה התקוני' הנו' כתנם הרב הגדול זלה"ה
 לחדס א' לפכי מורי ז"ל ולזהו על כל הנו"ל ואח"כ נתן לו
 כוכה אחרת עלושה להוליח העיפות ההם (כ"ל של"ל מן
 הקליפ' ולהכניס) צקודש' כאשר נצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו"ל כי צבר נשלים לתקן ענין עון הקרי
 אונס נשאר עדיין חשעי ניולות של נשומה של קרי אשר
 היה לריך לתקנס ולהסירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') ד' ענין מקפר הל' ית' צקמוך כי שם
 מקוס (תחנותו) וא"ל שכשאוור מזוור וישב
 צקתר עליון צעת שכיבת הלילה כתואר אליליו שיכוין
 צצלשה צצות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זאת כי ס"ת שלהם
 הם **שכא** והאוחיות הקדושות להם הם **יגל** שם של מ"ב
 כדודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עס שם הזה את הש"ך ניולוי' הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עושה ניולות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמלכות ויחזרו להתתקן
 עתה ולהיות צקוד זכר ונקבה עס שלא היו נתמלה אלא
 צקוד זכר לצד צלתי נקבה אח"כ יכוין צאוחיות הנשארות
 שה' א"ל מן אליך וי' מן יגש והם צבי' מ"א ותכוין צבה למ"א
 אוחיות שיש צשם אחי"ה דיו"ן צשפוט וצולוי וצולוי העלוי
 אח"כ יכוין צצ"ת של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא מ"א
 אוחיות שיש צאחי"ה דאלפי"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו"ל צכח שכי אלו האחי"ה הנו' שהם מ"א אוחיות ומ"א
 אוחיות (') ד' הוא מיוקד ע"פ דרוש זוג חיד וגרונ
 ע"פ אחיה אשר אחיה כה תאוראחיה כי צאחיה דיו"ן
 ואלפי"ן ה"ס מ"ב כי קמ"א וקמ"ג יש צבה מ"א ומ"א שה"ס
 מ"ב שולוי ועליו הוא כ"ו ונשא"כ צק"א כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ה ש' י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל') **אמר** שמואל נלע"ד ג"כ ללרף השני מ"א
 הנו' עס צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל החקין הוא ע"י מ"ב זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד אח"כ צלילה האחרת אל"י מורי זלה"ה שכבר
 נכתב לקו"ע הכונה היא י"ב נלוות מתוך הקליפות וכתקנו
 ולא נשאר אלא ע"ח נלוות לצד אמנם אלו הע"ח נלוות
 לריך עוכה גדול להסירם מתוך הקליפות והטעם הוא לפי
 שהם צחי' נשומה לנשומה ונשומה ורוח ונפש של כל הנלוו'
 של הנשומות ההם כולם שילאו ממנו ע"י הקרי והם צחי' ג'
 שמות הוי"ה שהם צבי' ע"ח כמנין ונל"א לפי שהם צחי' הנו'
(ג' ב' שהתי' הח' נו"ל מקד כחצ הרב עס צימוד של ר"ח
שיש צו הוי"ה צמי' יוד"ן סד' יוד"ן שצו הם נשומה
לנשומה ור"ן שהוא צחי' אור ורוק וידוע דתי' הס' הוא כלל
י"ב תי' דיק' ועמו הוי י"ג והם כנגד י"ב אוחיות' של ג' הוי"ה
פשוטות וכללותם כמזכר צכ"ע צביאור האזן (א"ד) ש'
מאמרי כצ"י ז"ל ד' וז"ל ע"א ע"ש) וידוע דאצא אחיד צמזל
העליון ואצא הוא כנגד נשע' לנשומה שהוא חיה וכשנחלק
הב'.

שער ה' שער הבונת דרושי הליה דרוש ט'י

אם שמע עד ושמחם יש ע"כ חכונת וסימנס ונחמי עכב ע"כ ש' ויכוין בשם ע"כ ויכוין לעשות גופו ונחמי וזכרונותיו מרכבה אל השם הזה ומן ושמחם עד על הארץ יש ה' חכונת כמנין ארמ"ה וסימנס על האדמה וה"ס נ' ש"כ . ויכוין לעשות בשם ומשיו מרכבה אל החמשים הנו' ובפרשה לילית יש ע"כ חכונת ויכוין לעשות שני שוקיו ולוח בריח קדם מרכבה אל שם בן ע"כ זה ונדע שאם אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת זרעו לגמלה נחמד לו באוגם ומאחזם הנייפוח נבראים מויקים ויירין ורוחן הק"ס ששל המטה נעשית חרב והרז' חוחם שגט מליאו' מיני שדים ומויקין אלו הרז' של פסוק ומרב פיוות בידם שע"י ק"ם שג"ס בידם שיפור גדול מהם כמ"ס בזהר על פסוק לא יענב עד יאכל טרף ונכן לריך סיכוין האדם כי בק"ס יש רמ"ה חינו' כנו' שהם מ"כ וע"כ ק' וע"כ וכן אחר שחבלים הק"ס החזור ל' פ"ה ה' אלתיבס אחת כמו שש"ס' הס"ל וע"כ יושלמו כל הרמ"ה חטות וכשמות' פסוק שני ישראל יכוין כי יש בו ששה חטות אחדות וכן הכל רומ"ח (שני חו"ח דק"ג ע"כ) ויכוין שהרומ"ח הוא הו"ח רי"ו ונ"כ פירוש כי ג"ס ע"כ שים כג' הויות ע"כ ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"כ הם ל"כ נחיות חכמה ובה ששה שמות אלהים שים כנו' דו"א בקטנותו ג' מן אלה וג' דחיתא ויש בכל ח' מהם שלשה מלווי' בלות ה' שבעים וסימנס יו"ח שניה רנח כנ"ל בסוד הקדוש והם יודין' הסין אלפין והנה יו"ח גני' יו' והם יו' גנ' אלהים דמלד אלה יו"ח גנ' אלהים דמלד חיימא סבי ל"כ נחיות מוחין דקטנות והו סוד הרומ"ח לברונ כו המויקין הנו' :

אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי נפגזו טעיות והנה נחחילת משבן הרמ"ה לחויו' ענין הרמ"ה כי אינם חלל רל"ו לחיות ששם מ"כ וע"כ וק' וע"כ ועם ו' לחיות של פ' שמע ישראל הם רמ"כ ועם נ' חיו' כחפזי' של הס"ך יעלה רמ"ה ועדיין חסדים ג' האמנם נבונ' הק"ס של שתיים בדרוש ענין ס' הרמ"ה סיבין נחבאר הענין וע"ס ועוד ש"ס נעשה רומ"ח מלא נוח"ו נראה שהו"א סומך אל מ"כ שם כי כהנצרך ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה חברים הנו' ישלמו לזמן רומ"ח וחיו כמו שאמר פה עם ששה חטות שם שמע ישראל כי הם לגופיהו לענין כאמור ואי איפשר חילוי הויה מניה ששה לחיות' של כשהמל"ו שם יחד ונשורבות עוד השלשה החסדים למנין רמ"ה נחבאר שם שהם נה"ו דחיתא ועוד כי נפ' לילית חין כה אלה ס"ט לחיות ונשורבות כולם ה' אלהים אמת אז היו ע"כ הלא ענין תראה לך כי כל הדרושים האלו של החשבון הנו' לריבים חיקון סופר ואין בידי כח לבלות יד בהם (וענין חו"ח דק"ג ע"כ) :

גמ' בליה הזאת ח"ל שאכיון כוונת ח' בק"ס והיא בענין שחלנו ג"ס עם בק"ס וב"פ פ"ד והם שני לחיות הראשונים של שמע ישראל הרי שם ח' גם לוח ראשונה דק"ס היא ח' ולוח אחרונה דק"ס היא מ' של חיו' ה' אלהים הרי שם שני וכן עוד ראשון דשמע הוא ע' דשמע וד' דחיתא הרי שני ראשון מאחיות גדול' . עוד שני הם שני לחיות' אחרונות דברוך שם כו' הרי פ"ד שני . והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כוונה גדולה ועלמה ובכחחיה :

אמר שמואל הדרוש הזה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי נפגזו טעיות והנה נחחילת משבן הרמ"ה לחויו' ענין הרמ"ה כי אינם חלל רל"ו לחיות ששם מ"כ וע"כ וק' וע"כ ועם ו' לחיות של פ' שמע ישראל הם רמ"כ ועם נ' חיו' כחפזי' של הס"ך יעלה רמ"ה ועדיין חסדים ג' האמנם נבונ' הק"ס של שתיים בדרוש ענין ס' הרמ"ה סיבין נחבאר הענין וע"ס ועוד ש"ס נעשה רומ"ח מלא נוח"ו נראה שהו"א סומך אל מ"כ שם כי כהנצרך ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה חברים הנו' ישלמו לזמן רומ"ח וחיו כמו שאמר פה עם ששה חטות שם שמע ישראל כי הם לגופיהו לענין כאמור ואי איפשר חילוי הויה מניה ששה לחיות' של כשהמל"ו שם יחד ונשורבות עוד השלשה החסדים למנין רמ"ה נחבאר שם שהם נה"ו דחיתא ועוד כי נפ' לילית חין כה אלה ס"ט לחיות ונשורבות כולם ה' אלהים אמת אז היו ע"כ הלא ענין תראה לך כי כל הדרושים האלו של החשבון הנו' לריבים חיקון סופר ואין בידי כח לבלות יד בהם (וענין חו"ח דק"ג ע"כ) :

דרושי נבאר פסוק בידך אפקיד רוחי בו' באר היטב מכמה כוונות והוא כי לריך שחכיון אל מה שהודעתוך פעמים רבות ענין הכני ידים דחיתא עלאה אשר יש בהם חמשה אלבעו' בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות לה כחוכם ענין הת"ן ואלו ה"ס ה' לחיות כפולו' דמנפ"ך ואלו נמשכים לה משם בוכ"ו ה"מחך מן שם אהיה שבכניה שגילה גני' ל"ד כמנין ד"ך כמבואר בחורך ככרחה אהה נכור וע"ס וחכיון כמלת בידך אל שם בוכ"ו הנו' השלה גי' ירך והנה ע"י השם הזה נעשית הטקבלה בחר וכלי דמ"ן הנתנו ברח' בידך אפקיד רוחי וחכיון להעלות שם נשמחך בסוד מ"ן כדי שתקבל אח"כ המלכות מבעלה מ"ד וחחמלא מהם והו חכה נקרא בחר כנודע . ואח"כ חכיון כי גם ב"ס"ה של בידך נתמו לחיות ירך למשרע והיא סוד ביד השמאלית של הבינה העליונה כנו' . ולכן היא למשרע כנודע בסוד וישע ויבא ויש ודי למכין ולכן באה ג"כ ב"ס"ה ולא ברח' וחכיון שאלו הב' ידים הם מחחירות יד ימינית ע"כ יד שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בחוכן הת"ן וחכיון להעלות שם כחך ב' ידים אלו אח נפסך כפקדון כסוד מ"ן ונעשם אומרו אפקיד רוחי ולא נפשי או נכחתי הוא לפי בהרובין הם מו"ח סתק' רוח כנודע ולכן אנו לריכין להפקיד לה בסוד מ"ן בחי' הרוחין שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להזדווג ע"י כו"ח והנה נבבאר כי בידך הראשונה חכיון לשם בוכ"ו . ובידך הב' חכיון אל ד"ל לחיות שים כמילוי התילוי של שם ארני וכס כמנין ד"ך שסכ"ה ור"ח פ"חית לחיות יו"ח חכיון כי הוא שם קדוש מנפ"ך שנתח רו"סע ויב"א וי"ס וכו' פא"י (א"י) נתמו זה השם ג"כ

קטנה
הש"ס ויבין דמ"ה ע"כ
יחוד י"ס שג"כ ע"כ
תעורר לך דמ"ה מניין
ללך בשם דמ"ה ע"כ

קטנה
הש"ס ויבין דמ"ה ע"כ
יחוד י"ס שג"כ ע"כ
תעורר לך דמ"ה מניין
ללך בשם דמ"ה ע"כ

קטנה
הש"ס ויבין דמ"ה ע"כ
יחוד י"ס שג"כ ע"כ
תעורר לך דמ"ה מניין
ללך בשם דמ"ה ע"כ

קטנה
הש"ס ויבין דמ"ה ע"כ
יחוד י"ס שג"כ ע"כ
תעורר לך דמ"ה מניין
ללך בשם דמ"ה ע"כ

סידור תפלה לחרש"ש

הוה, יוד יוד יה יה יה. וו ווא ווא. יה יה יה יה יה
 א א א, ל ל ל, איש, ד ה ד, נו יי ה

לברך את ה' כסא אברהם, עבד א'.

יכוין להמשיך לכתר דלחה ד' אלפין פשוטין דד' לבושי' דד' מוחין דבינה דז"א
 כל א' כלול מד' לפי של"ס דאחד גדולה כד' דלתי"ן.

א א א א
א א א א
א א א א
א א א א

יכוין להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דלחה.

שם
כבוד
ברוך

אלף הי יוד הי | אלף הא יוד הא | אלף הה יוד הה

<p>מחכמ' דז"א לחח"ן דפרטופי חב"ד דלחה. יכוין להעלות פרק עליון דנלח דמ"ה וב"ן עס ג"פ חסד הרי ד' פרקין דחסד גי' שכ"ב כמס'. כנגד ד' אותיות ברוך ושא"ר האותיות גי' קמ"ג</p>	<p>אלף הה יוד הה מדעת דז"א לחו"ג דדתי" דפרטופי חב"ד דלחה. עס סכודת חסדונים דנלח דמ"ה וב"ן קס"א בנלח דז"א והס כנגד ב' לחו"ב דלחה ושא"ר האותיות גי' קמ"ג</p>	<p>אלף הי יוד הי מבינה דז"א לבג"ה דפר' חב"ד דלחה. יכוין להשאיר ב' פרקים דנלח דמ"ה וב"ן עס ג"פ חסד הרי ד' פרקין דחסד גי' שכ"ב כנגד ד' אותיות שם ושא"ר האותיות גי' קמ"ג</p>
--	--	---

וקנ"א חסר י"ו שנתנו בכתר דלחה והס כנגד ב' מוחין דחו"ג ונמשכים בחו"ג
 דדתי" דלחה.

יכוין להעלות פ"ע דהוד דב"ן דז"א עס ג"פ גבו' הרי ד"פ בגבורה דז"א כנגד
 ד' אותיות **כבוד**.

(*) (ויכוין שיאירו ג' מוחין חב"ד דלחה בגולגלחא דילה.)

מלכותו

*) ועיין בפע"ח מדרושי ק"ש שעה"מ פ"ח ובס' חו"ח דקכ"ז ע"א ושם
 מבואר דהכונה הזאת היא דוקא בק"ש שעה"מ ע"ש וכן כתב בס' עלי נהר
 די"ג ע"ב אוה מ"ו וז"ל ומ"ש בסידור בק"ש של היום בבס"כ להאיר מחב"ד דלחה
 בגולגלחא דילה טעות סופר שהעתיק והוא מק"ש שעה"מ עכ"ל ועיין בע"ח
 שט"ל דרוש יוד ופע"ח שס פ"ז ובס' תי"ח שס דהגי' שס דמאירין חב"ד
 דז"א בגולגלחא דנוק' ונלע"ד כי הכל פ' אחד היא ור"ל כי תחלה הג' מוחין
 דחב"ד דז"א הם מאירין בחב"ד דנוק' ואח"כ משם הם מאירין בגולגלחא דילה
 כמבואר בשער הכוונות מדרושי הלילה פ"ח וע"ש. עוד ל"ל שמ"ש שמאירין מחב"ד
 לגולגלחא ר"ל חילוניות דגולגלחא שהיא למטה "מחב"ד דילה כמ"ש הרב בע"ח
 שכ"ג ספ"א ע"ש ולפ"ז אזלא לה קושית הרב זמרת הארץ (במ"ש ד"י ע"א)
 שהקשה כי איך נמשכין המו' ממתה למעלה והולך להטעות מה שכתוב בסידור
 וגרס שנמשכין המו' מחב"ד דז"א לגולגלחא דנוק' ומשם לחב"ד דילה עש"ב.
 וא"ש חס"מ.

המסדר יא"ה

סידור תפלה להרש"ש מה

מלכותו יכוין להמשיך לנוק' ב"פ דסוד דב"ן דז"א - לכן לא נרמזו באותיות הפסוק.

יכוין למלאה ד' אלפין שבכתר דלאה **אלף אלה אלה** ושארית העק"ב אורות שהם ד' הי"ה דד' אהיה ב' דיודין וא' דאלפין וא' דההין יכוין להמשיכס ללאה בפקדון ללורך רחל.

הי יוד הי הא יוד הא **הה יוד הה**
 ועתה ישפיל ראשו ויכוין לבושי ה"ח לבושי ה"ג
אהיה אהיה אהיה **אהיה אהיה אהיה**
 להמשיך לרחל עשרה אהיה שהם גי' זיק"י מי' לבושי המו"ג שבדעת דזעיר דאל"י לנקוד' הכתר דרחל העומדת

בצרי' הנק' **קדירה** שהוא כמספר אלהים דיודין וי"ג אותיות וס' אותיות השורש והכו'. **אלף למד הי יוד מם** **אלף למד הי יוד מם**
 גי' ש' **אלהים** י"ג אותיות ה' אותיות והכולל.

יכוין להעלות פ"ע דסוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ בגבורה דז"א. וב"פ דסוד דמ"ה יכוין להשאירם בהיד דז"א וכנגדם ו' אותיות **מלכותו**.
 בק"ש **דיוצר** יכוין למסור עלמו למיתה לחבר זו"ן בצח"י רוחא ברוחא יאהדוניה:
לעולם יכוין לתקן ו"ק חג"ת ונה"י דלאה ילהמשיך בהם מילוי ד' אלפין שבכתרא **אלף אלף אלף אלף**.

גם יכוין להמשיך לה מאחוריים דא"י ריבוע ס"ג וי' אותיות. **יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי ואו הי ואו הי** לעולם.
 גם יכוין בד' אותיות **לעור** מלעולם להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ ח"ת דב"ן הרי ד"פ דת"ת דב"ן דז"א כנגד ד' אותיות **לעור**.

ועד בב' אותיות **ע"ד** דועד יכוין להשאיר צ"פ תחאין דיסוד דב"ן ליסוד דז"א. ויכוין לחבר פ"ת דת"ת דמ"ה דז"א עם ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א. וכנגדם ד' אותיות **יהוה** ולהמשיכס לנוק'. וב"פ עליונים דת"ת דמ"ה דז"א שבנגד צ' אותיות **מ"ן** דלעולם ועד שהם כמספר מילוי דע"ב **וד י יו י** יכוין לחלקם פרק א' בת"ת דמ"ה ופרק א' ביסוד דמ"ה דז"א. גם יכוין לתקן מל' דלאה וכתר דרחל ולהמשיך לה ד"פ הי"ה פשוטים מעק"ב אורות שגשגרו בתצ"ד דלאה שלקמה לכתרה **היה היה היה היה**.

בק"ש **דיוצר** יכוין להמשיך מזו"ן דאל"י מבחי' פנימיות דפנימיות (*) (ממוחין דו"ק דזו"ן דאל"י) מו' פנימים שלמים לאו"א דבריאה ועי"ז יזדווגו וימשיכו מוחין פנימים ומקיפים לזו"ן דבריאה :

בק"ש
 (*) א"ה בסידור הקלר לא כתוב כ"ז רק בקלת סידורים כתוב כן לכן מסודר כאן בין שני חלאי לבנה ועיין צפחה עינים דכ"ה ע"ב במלת שבכמל"ו מ"ש ע"ז וע"ש.
 (יב)

סידור תפלה להרשיש

הוה יוד יוד יוד הוה הוה הוה הוה ווא ווא ווא ווא הוה הוה הוה
א א א ל ל ל איש ד ה ד נו יי ה

לאהבה את ה', בסא ע"י אברהם. עבד א'.

(* בק"ש דערבית יכוין יחוד זה בזו"ן דבריאה :

יכוין לזווג את זו"ן שהיא תעלה מ"ן ע"י שם ב"ן וע"י נפשו ונפש הלדיק
והז"א ישפיע מ"ד ע"י שם מ"ה וע"י רוחו ורוח הלדיק ומזווגים :

ו יהוה יאהדונהו ה אדני
יוד הא ווא הא חיבור זו"ן יוד הוה וו הוה

אח"כ יאמר הרמ"ח היבין דק"ש לתקן רמ"ח איברי זו"ן ועמהם יתקן פר'
הנוק' ויכוין בכללות פרשה ראשונה לתקן כחצ"ד דזו"ן.
ויכוין כי בפרשה א' יש ה"פ נגד ה"ח המאירים מחכמה שבו לחסדים דדעת
דז"א ומאירים ומתקנים כתר וחז"ב ודעת ק"ל דרחל בה"ח אלו הרמוזים ברת'
וס"ת ה"פ אלו שהם ה' פעמים כ"ו ה' היות. אלא שיכוין אותם דב"ן.

ויכוין בקריאתו להפריד בין הדבקים שהם ס' אותיות שוות הסמוכים
זה לזה שהם כנגד הו"ק דמ"ה וב"ן דזו"ן הדבוקים יחד
אחצ"א כל אחת כלולה מ' שהם ס' ויכוין כי מעתה מתחיל לנסור
אותם ע"י החסדים המהפשטים בהם עתה בקריאת פרשיות אלו וכנרמז
עליהם אותיות. ויכוין במ"ב דאבגית"ך. ויכוין לעשות ראשו מרכבה לתקן כסא
לשכינה יְהוָה ויכוין לעשות עלמו עבד לה' ולקיים מ"ע לאהוב את ה' :

ואהבת גי' ב"פ אור שבשני שלישי ת"ת דז"א להמשיכם לכתר דנוק' הנק'
את יהוה אלהיך בלל רבבך יכוין לכלול

החסד בגבורה וגבורה בחסד **ובכל** כתר דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
*חכמה דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
נפשך יכלול גם הנוק' עם החו"ג *בינה דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן
ובכל מאדך יכלולם בחצ"ד מא"ד *חסד דחסד דמ"ה דמ"ה וב"ן דזו"ן

גי'

(* וכמ"ש ב'ס' רוח הקודש ד"מ ע"ד יחוד ב' וז"ל ואחר שחסיים פ'
בשכמל"ו עם הכונה הנז' אז תכוין לזווג ת"ת ומל' דבריאה ע"י שתי ההיות דמ"ה
וב"ן וכו' וטעם היות היחוד הזה בבריאה לפי שעתה כלילה בערבית כל הכונה
היא בעו' הבריאה וכו' ע"ש **יא"ה**

סידור תפלה להרש"ש

מו

ר"ת
רש"י
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 אהיה יהוה אלהי
 יוד הי ויו הי. יוד הי ואו הי. יוד הא ואו הא.

ג' מ"ה חסדי דעת. יוד הא ואו הא ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה
 אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו הה ויכין להמשיך הארת ה' אלהי
 חסד ראשון דעת מחכמה לחסד דחסדים דעת דז"א והארתו לתקן רישא דנוק'
 והיו הדברים האלה אשר ר"ת אהר"ה שס זס הוא שס החסדים
 יחיא רמו להפפשות החסדים מהחכמה לדעת דז"א יתוה יתוה
 בפרשה זו.

יתוה יתוה
 אַנְכִי מְצוּךְ הַיּוֹם עַל לִבְנִי

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא
 סיכוי אוחי במילוי ז"ן יתוה יוד
 הה וו הה. יכין להמשיך הארת חסד
 ז' מחכמה לגבו' דחסדים דעת דז"א
 והארתו לתקן רישא דנוק'.

ושננתם לבניך ודברת בם
 בשבתך ובילכתך
 בדרך ובשכבך ובקומך
 יסוד דחסד דמ"ה דמ"ה זכ"ן דז"ן
 מול' דחסד דמ"ה דמ"ה זכ"ן דז"ן
 כתר דגבורה דז"ן דמ"ה זכ"ן דז"ן
 חכמה דגבו' דז"ן דמ"ה זכ"ן דז"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו הה
 הה. ויכין להמשיך הארת חסד ג' דעת מחכמה לת"ה דחסדים דעת
 דז"א והארתו לתקן רישא דנוק'.

וקשרתם לאות על ירך
 והיו לטמפת בין עיניך
 בינה דגבו' דז"ן דמ"ה זכ"ן דז"ן
 חסד דגבו' דז"ן דמ"ה זכ"ן דז"ן

ר"ת וס"ס הפ' גי' כ"ו יתוה אלא סיכוי אוחי במילוי ז"ן יוד הה וו הה.
 יכין להמשיך הארת חסד ד' דעת מחכמה לגלח דחסדים דעת דז"א.
 והארתו לתקן רישא דנוק'.